

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/85/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122014501
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2122014501.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre prečin ohrozovanie mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 28.02.2023, sp. zn. 8T/19/2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08. augusta 2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 28.02.2023, sp. zn. 8T/19/2022, bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

počas školského roka 2021/2022 v období od 01.09.2021 do 02.05.2022 v obci D., ako zákonný zástupca svojho maloletého syna B.. B., nar. XXXX, v tom čase žiaka 5. ročníka Základnej školy E. D. E. F., G. H. D., tomuto umožnil viesť záhaľčivý pôsob života riadnym neplnením povinnej školskej dochádzky, hoci mal vedomosť o tom, že syn si neplní povinnú školskú dochádzku, neprijal nijaké účinné opatrenia na odstránenie tohto stavu, nenavštevoval rodičovské združenia a nedostatočne komunikoval so školou, v dôsledku čoho mal maloletý B.. B., nar. XXXX, v školskom roku 2021/2022 neospravedlnených 463 vyučovacích hodín,

Za tento trestný čin mu okresný súd podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 152-154 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd vykonal hlavné pojednávanie dňa 28.02.2023, na ktorom obžalovaný v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a následne okresný súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku, pričom obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal áno. Prokurátorka navrhla vyhlásenie obžalovaného prijať. Okresný súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku následne prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku tak, ako je mu kladené za vinu vo výroku tohto rozsudku. V dôsledku prijatia tohto vyhlásenia obžalovaného, ktorý sa ku skutku priznal, okresný súd nevykonal vo veci dokazovanie o vine, ale len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Pri ukladaní trestu okresný súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno l) Trestného zákona, nakoľko sa obžalovaný na hlavnom pojednávaní priznal a čin oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený. S poukazom na trestný rozkaz Okresného súdu Trnava zo dňa 15.01.2020 sp. zn. 9T/27/2019, ktorým bol odsúdený podľa § 211 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 19.05.2021, okresný súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktoré považoval za primeraný, spravodlivý a naplňujúci účel trestu. Vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného – 10 záznamov v registri trestov, 32 záznamov za priestupky – neukladal alternatívny trest a uložený nepodmienečný trest odňatia slobody mimoriadne neznížil pod dolnú hranicu trestnej sadzby, avšak s poukazom na vyhlásenie obžalovaného ukladal obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, napr. odsúdenie Okresného súdu Trnava zo dňa 21.12.2018, sp. zn. 0T/298/2018 za úmyselný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal 19.12.2020.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote ihneď po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie obžalovaný voči výroku o treste, zároveň uviedol, že nemá záujem odôvodniť odvolanie.

Prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní sa vzdal práva na podanie odvolania.

Konanie na odvolacom súde:

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti prokurátorky krajskej prokuratúry a obžalovaného, ktorý bol o termíne verejného zasadnutia riadne upovedomený dňa 13.06.2023.

Prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že obžalovaný bol doposiaľ 10-krát súdne trestaný, naposledy za totožný trestný čin, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov. Priestupkovo prejednávaný bol 32-krát. Na základe takto zistených pomerov obžalovaného mala za to, že trest uložený okresným súdom na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 6 mesiacov a so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia je nielen zákonným a spravodlivým trestom, ale aj trestom miernym, zohľadňujúcim skutkové okolnosti a závažnosť konania obžalovaného. Odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.

Obžalovaný A. B. žiadal rozsudok súdu I. stupňa zrušiť a uložiť mu miernejší trest a to vzhľadom na to, že družka je vo výkone trestu.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, nezistil dôvody na zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 Trestného poriadku, ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku. Postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konaniu, ktoré jeho vydaniu predchádzalo odvolací súd, zhodne ako súd I. stupňa zistil, že:

- prokurátorka Okresnej prokuratúry v Trnave podala dňa 18.08.2022 pod číslom 4Pv 51/22/2207-12 podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu na obvineného A. B., pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona,
- okresný súd dňa 10.10.2022 pod č.k 8T/19/2022-93 uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov a zaradil ho pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia,

- proti tomuto trestnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný odpor č.l. 96 spisu,
- okresný súd určil termín hlavného pojednávania na 28.2.2023, na ktorom vypočul obžalovaného, oboznámil lustrácie z registra obyvateľov, lustrácie z centrálnej databázy súdov, lustrácie z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov a odpis registra trestov,
- keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku, odpovedal áno, pričom k prokurátor nemal k vyhláseniu obžalovaného výhrady a navrhol toto vyhlásenie prijať, tak okresný súd postupoval správne, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a vykonal dokazovanie ohľadom trestu.

K výroku o treste:

O druhu a výmere trestu postupuje súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Trest (a osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestu za spáchaný trestný čin. Teoretické východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny, ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale práve naopak, pôsobia demoralizujúco, zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrašiť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatel'a. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (obdobne pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Odvolačný súd konštatuje, že okresný súd nepochybil pri postupe v konaní, ktorým dokazoval skutočnosť potrebnú pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočne rozsiahle dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povest' a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Okresný súd k osobe obžalovaného zistil, že :

- obžalovaný A. B. má v registri trestov 10 záznamov prevažne pre majetkovú trestnú činnosť
- naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 15.01.2020, sp.zn.9T/27/2019 pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, ktorý dňa 19.05.2021 vykonal
- v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má obžalovaný 32 záznamov

· je nezamestnaný

Okresný súd u obžalovaného správne vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť, teda že obžalovaný sa ku skutku priznal a svoje konanie oľutoval (§ 36 písmeno l/ Trestného zákona) a zistil jednu priťažujúcu okolnosť, teda že obžalovaný už bol za trestný čin v minulosti odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona, teda správne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností ako vyrovnaný. Pri úvahe o uložení druhu a výmere trestu obžalovanému okresný súd prihliadol na okolnosti spáchania skutkov, ako aj na okolnosti na strane páchatel'a. Následne okresný súd aplikoval ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona, keďže pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol vyrovnaný, správne vychádzal z trestnej sadzby 6 mesiacov až 5 rokov. Uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby napriek osobe obžalovaného, ktorý má v registri trestov 10 záznamov, 32 záznamov o priestupkoch, považoval aj krajský súd za primeraný a zabezpečujúci účel trestu. Majúc na zreteli účel trestu, keď trest plní predovšetkým funkciu ochranu spoločnosti, individuálnej a generálnej prevencie, aj krajský súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk, považuje takto obžalovanému uložený trest za zákonný a spravodlivý, ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti a ktorý dostatočne naplní funkciu tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Krajský súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody. Skutočnosť, že družka obžalovaného je vo výkone trestu odňatia slobody nie je takou skutočnosťou, ktorá by viedla k mimoriadnemu zníženiu trestu obžalovaného, pretože obžalovaný v čase spáchania skutku vedel, že družka má výkon trestu odňatia slobody odložený na jeden rok z dôvodu narodenia dieťaťa .

Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody okresný súd nepochybil, keď podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním súdeného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 15.1.2020 sp. zn. 9T/27/2019, ktorý vykonal 19.5.2021, ako aj trest Okresného súdu Trnava uložený trestným rozkazom zo dňa 21.12.2018 sp. zn. 0T/298/2018 v trvaní 4 mesiacov, ktorý vykonal 19.12.2020.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného, ktoré bližšie neodôvodnil, podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.